

באהבה עצמה הם עדינים ונהנים בעיקר משעשועי ל הרומנטיקה האופפת את יא התלהבותם הם מצהי חגיגות והבטחות, שאחר וולגים לעמוד בהן.

עם לטעום אהבות רבות תחויות שונות ומשונות. כל טעם של שיגרה אינו מקור זה, המתחלק עימם באה זכוח את עצמו ואת העולם, חרר מהעולם שהתגלה לו.

גיה הם מייצגים את המין. אהם שיהיו המיניים מכולם. קלה, כאשר מדובר בחלק האנושות. נכון שעניין זה בני-המזל, אך אופיים הרצי חסרת-הפשרות לא מאפ ליהנות מאהבות קלילות ות. אין זאת אומרת שהם ים בהרפתקות אהבים, אך על פי רוב אינן מספקות הם אינם מתגלים במיטבם.

העזים דורשים בן-זוג בעל לה לשלם, ושידעו שהוא להם. הם רכושניים מאוד ושר ירגישו ביטחון ליד בן וייראו במה כוחם.

שיוצרים בני מזל קשת מצד, כאשר הם מבוססים שאין להקשר את החופש האהבה. לכן מעדיף הקשת בכמה אהבות, כשאף אחת מחייבת אותו. הוא הטיפוס לו יפהיה בובתית חסרת הבסיס עליו מושטטת ה קודם כל רוחני. ההערכה כת אצלו במהירות לאהבה. המיניים של הקשתים הם נות מסובכים. לנורות המוג פוחדים להתמסר לבן-זוג. יות שהוא יפתח תלות בהם. פוחדים למצוא את עצמם לא יוכלו לשלוט ברצונותיהם, ויאבדו את חירותם.

מאוד באהבה, ולא נפתחים ה להביא למצב של קירבה נינם בטוחים בכנותו, אמר יתו של בן-זוגם. אחרי שרכ בקשר איתו, הם מתגלים מי שנהנים מהאהבה. את, הם שמרנים מאוד ואר את המישחקים המקובלים. אם הם נהנים או לא — לשתוק ולהסתיר את ריג עמים מתגעגע בן-הזוג אפילו ז כדי לדעת מה המצב.

של בנידלי, חשובה להם ידידות. רק אחריה תתפתח היא תאופין על-ידי ריחוק ים. חירות בהבעת רגשות וישית חשובות בעיני הדלי, חיות מכובדות על-ידי בן

א קריוז והפכפך, תגובותיו. הוא מסוגל להתלהב ולל תת הרגשה שהוא נותן את בן-זוגו. לעתים הוא מסוגל אילו בן-זוגו הוא איש זר שיגיונותיו ורעיונותיו בקשר ה מעניינים ומרתקים.

רוב על-ידי הרגשות. לעתים מדי ונוטים לפתח תלות לל עומק הרגשות הם מפת עזה, וזו גורמת לסיכסוכים י דגים זקוקים להרבה חום פסיביים מעט ביחסים עם ידפים שלא לקחת את היז ח. הם מחכים שהכל יוגש גש של כסף. אולם הם מר זוריוות של בן-זוגם.

אם זהו המצב במוסד-היוקרה - מה בשאר בתי-החולים לחולים כרוניים

מצבון של אחות

א נחנו על סף התמוטטות נפשית. אמרו בהתרגשות האחיות בבית החולים ליכטנשטדטר ביד-אליהו, שהתי לוננו לפני הנהלת בית-החולים על אי סדרים מינהליים ומיקצועיים ועל עריצות האחות המפקחת. הממונה עליהן. "שלחנו מיכתבים, הבענו דעתנו בעליפה, אולם לא זכינו לאוזן קשבת".

שש האחיות, שפנו מיוזמתן למנהל משרד-הבריאות, הפרופסור ברוך מודן, ברשימה ארוכה של תלונות. גילו תעוה ואומץ לב. אין זה מקובל בין בעלי המיק צועות הרפואיים למתוח ביקורת על סדרים בבית-חולים מחוץ לכותלי המוסד. האחיות, שידעו כי בצעדן זה הן חשפו את עצמן לסכנת פיטורין, לא נרתעו. החשש היחיד שכירסם בהן, בכל זאת, היה, שבת-החולים אחרים יסרבו להעסיקן בעתיד אם ייודעו להם שהתלוננו בעבר נגד הממונים עליהן. לכן הן ביקשו שלא לפרסם את שמועתיהן.

במיכתב אל מנהל בית-החולים לחולים כרוניים ליכטנשטדטר, ד"ר נחמן וילנסקי, כתבו האחיות: "ישישים וחברו ללא צורך אל מכשיר המוניטור (מצג

המראה את פעילות-הלב). חולים אחרים חוברו למיתקן עירוני-נזילים ללא כל הצדקה".

לטענת האחיות, רוצה משרד-הבריאות להוציא את החולים הזקוקים לי טיפול רפואי טהור, ולהשאיר במוסד את הזקוקים להשגחה סיעודית. בכך יפסיק המוסד להיות בית-חולים. הנהלת המוסד ניפחה את מיספרם של החולים הקשים, כדי לשכנע את משרד-הבריאות לסגת מכוונתו. מצפונן של האחיות לא הניח להן להמשיך ולשתוק. מה עוד שהתעוררו שאלות תמוהות נוספות בין כותלי בית-החולים.

מי אחראי, למשל, למותו של ישיש ש נפטר אחרי שקיבל עירוידם תוך ורידי משקית לא נכונה?

מנהל בית-החולים ד"ר וילנסקי טען, כשנשאל על כך על-ידי העולם הזה, שה תלונות נבדקו על-ידו ונמצאו בלתי-מוצדקות. החולה שחובר למכשיר המוניטור היה זקוק לו.

אכן, היה חולה בבית-החולים שקיבל דם משקית לא מתאימה, ומייד פיתח תגובת

תמונת פירסום
האין משאירים את היום, נכתב מעל לת המוסד. א דברך כלל אפשר לראות את החולים מחוג

צמרמורת. על-ידי המ את הטעות נפטר אחרי במחלת הזו הרופא.

גם סביב בקרב צוות

האח

חול

למנ

בלי

רכשה ההנהלה ציוד רפואי ואמבולנס. כעת מרחיבים ומשפרים את המוסד כדי להקים בו שירות של מירפאות-חיוץ. לעומת זאת קוצץ מיספרן של האחיות בכל מחלקה לשתיים בלבד.

בשלושת המבנים, המוקפים ב גינה מטופחת, משוכנים 140 המטופלים בבית-החולים. ממדי-האישפוז והתרומות של הנדבנים

חזית מכוארת